

wad; kassina wisi peäl püüdja-mehhed neid
händwad korekesseks.

Peet. Olla terwe ka sedda mulle sellita
man! teisel hobil tullen ta, ennam so läest
küssima.

Kolmas Jut.

Peet. Kas linnopuus mitmesuggused linnud on?

Hans. On, isse on Emma, teised on need
daged ehk perre linnokessed, need on keik tö-
teggjad; teised jälle lesked, mis ei kaäna mid-
dagi, kuid aitwad agga warrandust süa, need
on iammedamad teisi.

Peet. Mis head lesked terwad?

Hans. Ei middagi, need on södikud wai-
mud kus neid paljo sünnib, se tahhab nuht-
lus olla.

Peet.

Peet. Eks neid innimenne wälja tules,
woi põlletada?

Hans. Ei aita innimesse nou ehk liig-
seädleminne se jures ühtegi. Kui Jummal
aännab perrele se joudo et perre neid ärtasun-
nib, siis ka urwad: — põlletamast ka perre
lõnnud sawad hukka, pu lähhab raisko.

Peet. Millal uus perre wannast lahkeb?

Hans. Kui Emma kängemaks joudnud,
siis lahutus hakkab sündima: siis näitse,
kuida perre otab, seggab, keritab üllerwei;
katsu päwa kaks; — kolmandal ei olle ar-
mo, siis lükkatakse wälja.

Peet. Eks emma olle esimenne wälja
tullemas?

Hans. Ei ial; perre eñne wäljas, ja
pärast temma tulleb ühhe ionega, ja langed
perre peäle, se on õige linno wuis.

Peet. Kas emma ka taggast lähhab wah-
hest, wanna pu sisse?

Hans.